

‘ఆడదానికి మాటామర్యాదా దక్కాలంటే రెండు వుండాలి.’

‘సహంలోనే తాటాకులు...’

క్రాస్ వర్డ్ పజిల్ సాల్వ్ చేయడంలో

గాడిదలు తటుచు యేమిచేస్తూవుంటాయి ?

క్రాస్ వర్డ్ పజిల్ సాల్వ్ చేయడంలో

‘పాదద్వంద్యము నేలమెపి పవనం బంధించి పంచేదియో న్మాదంబుం బరిమార్చి బుద్ధితకున్ మారాకు హత్తించి ’

మరీ ఆలోచిస్తాడు శ్యామలరావు

కాని అతనికి సహంలోనే తాటాకులు తగిల యి

చిన్న కథ

రచయి త్రి

శ్రీమతి బులుసు ప్రకాశమ్మ

‘ఏయ్ ! ఏంజేస్తున్నావ్ ?’

‘ఇదుగో, ఏం జేస్తున్నావ్ ? ఓమాటిల్లారా’

‘అన్నం వార్చుకుంటున్నాను ఎందుకు?’

‘చిన్నసలహా, వంట తరవాత చూడొచ్చులే- ఇది ఆడవాళ్ళకి సంబంధించిన సంగతి ఇందులో నీయాలోచన ఎల్లావుంటుందో చూద్దామని ఓమాటిల్లావచ్చి వెళ్లు’

అంటుచేతో ఇవతలకొస్తూ—

‘దబ్బున చెప్పం డా గొప్పసంగతేముటో అవతల పోవు మాదిపోతోంది’

‘కొంచెం—స్థిమితంగా ఆలోచించాలి పోవుపని కానిచ్చుకుమరీ రా’

‘నాతోనా సలహా ఏమి నాఅదృష్టం ఇందుకే కాబోలు ఈవేళింత యెండకాస్తోంది’

‘నీశక్యార్ కాస్తేపు కట్టిపెట్టి ముందిది విను ఆడవాళ్ళకి నగల మీద ఎక్కువ ప్రీతి అంటావా, చీరలమీదా?’

‘ఇదా! యేమిటో అనుకున్నాను మీరు పడుతున్నారు చాలు గానీ నన్ను కూడా పడెయ్యకండి ఈ గొడవల్లో ఈ ఆలోచనలు ఈజన్మలో తెగేవికావు’

‘అబ్బా, అవునుగానీ, ముందిది చెప్ప—అని రెండుమాట లున్నాయి అంటే చీరలు, నగలు దీల్లో ఏదీ అని నగలా? చీరలా?’

‘ఏంచిత్రాలండీ మీమాటలూ మీరును నగలుంటే చీరలకక్కలేదా, చీరలుంటే నగలకక్కలేదా రెండువుండవలసినవే ఈవేళ ఓపేరంటం, లేకపోతే వోపెళ్ళి వొచ్చిందనుకోండి మంచిమంచి నగలు పెట్టుకుని తగిన చీరలేకుండా ఏదో ఓటపేటా చీరలాంటిది కట్టుకుని గడ్డిగొల్లభామూ ఊగీసలాడుకుంటూ తయారై తే ఏమంటారు నలుగురూ? ‘ఈనగలన్నీ ఎరువ్వీ’ అంటారు అల్లగానే మంచిబెంగుపూరు చీర కట్టుకుని నగ లేమీ లేకుండా ఎక్కడకేనా సిద్ధమవుతే, ‘ఎక్కడా ఏంలేవుగానీ ఓచీరోటి కట్టుకుని, ఏంనీటమ్మా, ఈవిడికీ!’ అంటారు అంచేత ఆడదానికి మాటా మర్యాదా దక్కాలంటే రెండువుండాలి’

‘అదంతా సరేలే,’ చేతులోవున్నకంమీద వేలితో కొడుతూ, ‘రెండింటల్లో ఏదిముందూ అని నేననేది’

‘నేచెప్పే దేదోచెప్పేను, ఇంతకంటే నాకు తెలియదు’

'అంత అదృష్టమే పడితే రెండూ తీసుకుంటాను నేను'

'పోనీగానీ, నీయెడట ఓగాజుల జతా, ఓపట్టుచీరా ఉన్నాయనుకో ముందేది తీసుకుంటావా?'

'అం తదృష్టమేపడితే రెండూ తీసుకుంటాను నేను'

'అల్లాగేలే, కాస్తంత ఓపిక పట్టేవంటే రెండుకాదు నాలుగు తీసుకున్నావుగాని—ఇంతకీ నే నడిగింది చెప్పేవుకావు'

'అయ్యో మీ రొఖలాచెప్పు తూతే ఎందుకుపట్టనూ ఓపిక, ఈ కబుర్లు వినివిని చెవులు తడికలుకట్టి పోతున్నాయి అవతల చిట్టి 'అన్న మో' అని గోలెడుతోంది నే వెడుతున్నాను మీ కేదినచ్చితే అది రానుకోండి'

౨

క్రాస్ వర్క్ పజిల్ సాల్వ్ చేయడంలో, 'పాదద్యం ద్యము నేలమోపి పవనంబంధించి పంచేద్రయోన్యా దంబుం బరిమార్చి బుద్ధిలతకున్ మారాకు హత్తించి' మరీ ఆలోచిస్తాడు శ్యామలరావు

ఏకబిగిని స్కూల్ ఫైనల్ మూడేళ్లు చదవడంచేత ఇంగ్లీషుభాషలో మంచి పాండిత్యం కూడా కుదిరిందతడికి

గొప్పగొప్పపరీక్ష లేమీ యివ్వకపోయినా ఆఖరికి స్కూల్ ఫైనల్ లేనా వ్యాసవకపోయినా స్వశక్తిమీద చాలామంది గొప్పవాళ్ళయినట్టు 'ఆంధ్రభూమి'లో చదివా డతడు 'మనం గూడా గొప్పవాళ్ళం

అయితీరాలి' అంటూ ఓగుబులు ఓనాడు అతనిలో పుట్టుగొచ్చింది కాలవగట్టునించి వస్తూవుంటే

మర్నాటినుంచే టైమ్సు ఆఫ్ ఇండియా 'Illustrated Weekly' లు కొనడం పజిల్స్ సాల్వ్ చేయడం మొదలెట్టాడు ఎప్పుడైనా తల ఆలోచనలతో దిమ్మెక్కినప్పుడు 'లావోక్కింతయు లేదు ధైర్యము విలోలంబయ్యె' అంటూ సంగీతం మొదలెడతాడు తుపానులాగ శ్యామలరావు అతడి గొంతుక నాలుగుబుట్టల రాచవుసిరికాయలు తిన్నట్టుంటుంది స్నేహితుల్నికూడా అప్పుడప్పుడు తన పజిల్ లో కాస్త సలహాలిమ్మని ప్రాధేయపడుతూంటాడు ఆతడు ఊరికే అడిగితే బాగా ఆలోచించరేమోనని తనకు రాబోయేదానిలో మూఱోవంతు, అయిదోవంతు వాటాలు కూడా ఎఱి చూపిస్తూంటాడు వాళ్ళకి శ్యామలరావు

'అరంభింపరు నీచమానవులు' అనే భర్తృహరి పద్యం నాలుక చివర ఆడుతూవుంటుంది అతడికి పజిల్స్ పూర్తిచేయడం అతడికి వుండే పట్టుదల చూచినవాళ్ళకి భర్తృహరి వై పద్యం యితడిమీదే చెప్పేడా వంచెప్పా అనిపిస్తూవుంటుంది 'ఏదో ఆలోచించడం' తోంది రాసిపారేయడం' అనేది అతడిదగ్గర అనరాదు, వినరాదు ప్రతీది ప్రాక్టికల్ గా పరిశీలించి

నిశ్చయపర్చుకుని మరీ కాగితంమీద యెక్కిస్తాడు అతడు

ఓవారం పజిల్స్ 'గాడిదలు దీనిని తఱుచు చేస్తూవుంటాయి' అని వుంది 'దీనిని' అంటే దేనినో? అదిమాత్రం ఎంత కొట్టుకున్నా నిశ్చయం కుడరలేదు ఆతడికి గాడిదలు దొర్లుతాయని అతడికి తెలుసు కాగితాలు తింటాయని తెలుసు పరుగెడతాయని, అరుస్తాయని కూడా అతడి తలలో తిరుగుతోంది అయితే, తఱుచు ఏంచేస్తాయో మాత్రంనిశ్చయించలేకపోయాడు ప్రాక్టికల్ గా నిశ్చయపరచండే రాయడమెట్లా, ఓనాడు పొద్దున్నే లేచి కండువా పైనవేసుకుని బయలుదేరాడు గాడిదల పరీక్షకి

'ఎక్కడికెడుతున్నారో, చిట్టి పుట్టినరోజుకూడాను యివాళ కాస్త వెండరాళ్లమాత్రం రండి అన్నానికి' అంది వంటింటోంది శ్రీమతిగారు

'ఊ! పలికేవు శఖునం' అంటూనే ఆవెళ్ళడం వెళ్ళడం ఓచాకి రేవులేమిటి ఓయానాదాళ్ళ గుడిసెలేమిటి, సందులేమిటి, అవేమిటి, యివేమిటి తిరిగితిరిగి రెండురూములకు చేరాడు యింటికి శ్యామలరావు పట్టుదలంటే ఈవిధంగా ఉంటుంది దతడికి

౩

'ఓయ్! నిన్నే! ఆముఖ్యమీ ఆడవాళ్ళకీ కాసులపేరు మో

మళ్ళీ నెల ఈరోజునాటికి తాను పేరు నీమెళ్ళో వెయ్యకపోతే

శైండనీ, చంద్రహారమో మరేదో ఫేషన్లెందనీ నువ్వన్నట్టు జ్ఞాపకం, నిజమేనా?

...అవలీస్తూ .. 'ఏదో వా హాటి. అయినా అవన్నీ యిది చెరిపి అది, అది చెరిపి ఇది పదిమాట్లు చే యించుకునే వాళ్ళకిగాని మనకెం దుకు? గుడ్డికంటికి అద్దంతీసినా వా హాటే, వున్నావోహాటే.'

'ఇంకెన్నాళ్లులే ఈదెప్పులన్నీ. మళ్ళీ నెల ఈరోజునాటికి కాసుల పేరు నీమెళ్ళో వెయ్యకపోతే ఏ వొట్టుపడితే ఆవొట్టు. చెప్ప, ఏం కావాలి నీకు, కాసులపేరా, చంద్ర హారమా?'

'ఏమిటి వుప్పైనా! అయిదేళ్ళై కాసులపేరు వేసుకోలేక మెడతీపు వెడుతోంది. ఇహ పడుకోండి.'

'నీ వేళాకోళాలికేం గాని, మన లో మనమాట, ఏదేనా మనస్సు లోది నీతో చెప్పందే వుండలేను. చెబితే నీవూలోనే తాటాకులు కడతావని భయం ..ఈనెలా..'

'మళ్ళీ మొదలెట్టారూ, గాలి మేడలు? నే వినను. నాకు నిద్దరొ స్తోంది.'

'ఈవొఖమాటూ, విను. మొ న్న పజల్ పంపేటప్పుడు మనలో తా సిద్ధాంతిగారికి ఓ అయిదు రూ పాయిలు పారేసి ప్రశ్నడిగి మరీ పంపాను. తప్పకుండా జయంకలిగి తీరుతుండన్నా జాయన, అందు కనీ...'

'దుర్భిక్షంలో అధికమాసం, యిదోహాటా! నామాట విని ..'

'ఈమాటు ప్రైజులో రేడి యోసెట్టు వోహాటి, చవర్లెట్ కా రోహాటి యిస్తార్ల, ఎవరేనా అవి వద్దంటే మరో అయిదువేలు అడ నంగా యిస్తార్ల ఏమంటావు?'

'ఏమంటానా, మిమ్మన్నీ .. పిచ్చాన్నత్రీ . ' వీధులోంచి—

'శ్యామలరావుగారూ! శులిగ్రా మ్. ఇరవై వేలు, లాటరీ.'

'శులిగ్రామే! ...నాకే! ..ఏ మేవ్, తిగిలిందిచూశావా! కొట్టు, కొబ్బరికాయలు ముందాంజనేయు డికి... అబ్బ! వెధవకుర్చీ! మో కాలెగిరిపోయింది! దారిలో పెట్ట కపోతే పక్కనేడవరాదూ! .. ఏదీ శులిగ్రామ్? చూడనీ! నా కేనా?'

'తమరికే సార్. ఇరవై వేలు- బాంబాయినుంచి. మరి మాప్రజెం టు మాటేమిటి సార్!'

'దానికేంలేవోయ్! ప్రజెం శు క్కడికి పోతుంది! ముందిలాతే చూడనీ?'

'ఇప్పు డడక్కపోతే మరెప్పు డడుగుతామండీ! పదిరూపాయిలు మామూలు. ముందిచ్చి వుచ్చు కోండి.?'

'అల్లాగేలే, ఇల్లాయియ్యి ముం దు .. ఏమేవ్! చూడూ! పది రూపాయి లెక్కడేనా!'

'అయ్యో, పదిరూపాయిలి కేం భాగ్యం? తాళాలివిగో మీరే తీసు కోండి.'

'లక్ష్మమ్మ గారినేనా, యెవరినేనా బదులడుగుదూ. పొద్దున్నే యిస్తా మని .. డోఁ యిందవోయ్!... అవునుగానీ యీమాటమాత్రం మాలాడ్జిలో వాళ్ళతోవెళ్ళి అప్పు డే వూదేవుగనక, తెల్లారకనే వచ్చి కూచుంటారు నీకిమీద- టీపార్టీలంటూ, అవంటూ, యివం టూ.'

'ఎంతమాటా! .. నాకుమా త్రం తెలియడండీ!'

౪

'అదుగో, శ్యామలరావువొస్తు న్నాడుగానీ ఎవళ్ళేనా నవ్వేరు ను మండీ, ముందరే ..ఏమిటోయ్, శ్యామలరావ్! ఇంతాలస్యం చేశా వేమిటి? మేమంతా యిక్కడ వొ ఖ్ఖిలా నీకోసం కనిపెట్టుకు కూచుం టే పద, పద, ఈవేళ మైసూర్ కేఫ్ వాడి పంటపండింది.'

'కేఫ్ మాటానక చూద్దాము! కాని ముందాచెయ్యిలా పారేయి .. ఎంతదృష్టమంటులమ్, మేమం తా. నన్ను కాస్త స్పెషల్ గా చూడాలినుమా, శ్యామలరావ్! నీకోసం డిక్ల నరీలు చూసిచూసి ఎంత తలబ్రద్దలు గొట్టుకున్నానో జ్ఞాపకంవుందా?'

'ఏడిశావ్ లేవోయ్! ఎప్పుడూ మీకు వెధవతిండి గోలే చచ్చు

ఇంకా హిరణ్యాక్షవరాలు ఎన్ని ఉన్నాయో, అన్నీ రానీ!

టీఫార్టీ ఓలెఖ్ట, మనబ్రదర్ కి—
కావలిస్తే పదిరూపాయిల టిక్కుట్టో పదికొని మెడ్రాస్ టూర్ తీసుకెడతాడు మనందర్నీ'

'వెధవ మెడ్రాస్ వెడిక్కావాలి? ఆల్ ఇండియా టూరయితేనేగాని నే నొప్పుకోను'

'మాట్లాడవేమిరా, భాయి, బెల్లంమొత్తినరాయిలా. అప్పుడే తోక ముడిచేసావా యేమిటి?'

'ఏం తోకముడవడంరా. గంపెడున్నాయ్ దీనితో నద్దుకోవలసినవి. ఈమాటుకు కనికరించి నన్ను విడిచిపెడితే...'

'తేలిందీ రంగూ!'

'ఇదేనా స్నేహం.'

'నీకోసం బుర్ర వేడెక్కించుకున్నందు కింతేనా'

'ఇంకా మాఅమ్మాయి పెళ్ళికి నిన్నేమన్నా సహాయం చెయమండా మనుకున్నాను కూడాను, ఆఖరికి...'

'నన్నేంచేయమన్నారా? నేనూ అనుకున్నాను ఎన్నో ఇంట్లోచూస్తే అడాళ్ళు తోడేస్తున్నారు ప్రాణాలు, కానుకలపేరంటూ ఏమిటో అంటూ.'

'దానికేం లేవోయ్ ఓమాడు వేలు నావి కావనుకుంటేసరి. వాళ్ళ దేవుళ్ళాటేదో, అయిపోతుంది ఆ పైన మిగతా పదిహేనువే లేంచేస్తావ్?'

'ఈబస్తీల్లో అద్దె కొంపల్లో నా

నాగోలారా! గ్రాసం తనది కాకపోయినా వాసం తనది కావాలిట. ఓకొంప ఏర్పాటుచేద్దామని చూస్తున్నానురా, ఈదోసందులో.'

'ఇంకా హిరణ్యాక్షవరా లెన్నున్నాయో, రానీ!'

'మానాన్న పోతూపోతూ మూడువేలు బుణం మెడకంటగట్టి మరీ పోయాడు. ఇప్పుడది ఏదువేలై కూచుంది'

'సరే! అంతగా ఏడుస్తున్నావ్ గనుక ఆకాఫీనీల్లే పోయింపు పద!'

'ఏం నవ్వుతావు లేవోయ్, వెంకట్రావ్? ప్రతీదీ తనదాకావస్తేనే గాని తెలియదు.. నన్నుజూసేనా ఆనవ్వంతా, సుబ్బారావ్?'

'నాముడ్డి కాకపోతే బెజవాడ దాకా డేకమన్నాట్ట. అయినకాడికి అర్ధరూపాయి చెల్లించి, నీకేం'

'వాళ్ళతో యేంగాని, బ్రదర్? ఇంతకీ లెలిగ్రామ్ ఎన్నిగంటల

కిచ్చుంటారంటావ్? ఏదీ, అదేనా, యిల్లాతే... దీనిమీద టైం కనపడదేం?'

'ఎక్కడో వుంటుందిలేరా'

'కాస్సేపుండరా, వెంకట్రావ్, వెధవనవ్వు నువ్వునూ.'

'ఎందుకురా అంతనవ్వు! నా కాల్కరెట్టు రాలేదనేనా, లేకపోతే, మొదట రావడమే అబద్ధమంటావా, కొంపతీసి'

'ఊరుకోరా, శ్యామలరావ్, వాడితో యేమిటి. పోనీ యెందుకేనా మంచిది మరోమాటు చదివి చూద్దాం'

'ఇదుగో! చదువుకోండిరా, లక్షమాట్లు'

'ఏమిటోయ్! శ్యాంభాయి! ఈరెంజోవేపు నేదో రాసినట్టుం దేమిటి! ఎవడుచేసిన పనిదీ! చూడు, చదువు!'

'ఏదీ!... ఏప్రిల్ ఫూల్'

'హరి, ఎంతపని చేశారా!'

దురన్యాయం

పసిగులాబీమొగ్గ
కిదియేల? ఈవేళ
ఈయంధకార బం

ధుర కంధరార్భటాల్లు!

ఏల పిచ్చుకకూన
కీ బ్రహ్మశరబాధ
ఈ బిధురసంఘాత
మేటి కిటు ఘూర్ణిల్లు!

ఈ మల్లెమొలకకే
ఇన్ని పురులచీడ!
కాకి గణమునకేన!
కలకాల జీవనము.

ఈ హృదయమిట్టు లెది
రించి నిలువకయున్న
కాటిబూదియ మంటి
కొగిళ్ల సొక్కదా!
—బి. వి. శింగ రాచార్య.